

Nro. 23.

A' FELS. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMKBÖL.

Indult Bétsből, Pénteken Martzius 21. ik napján
1806. ik éltendőben..

B é t s.

A' Frantzia Követség első titoknokja *Doddin* már megérkezett Bétsbe, és magát a' Követet *Rochefoucaultot* is minden órán várják: melyhez képest Gen. *Andreossy* úthoz készül.

N é m e t B i r o d a l o m.

A' *Berlini* és egyéb Német országi Ujjságokban ilyen, az akkori politikai környülállásokra nézve nevezetes Nyilatkoztatás jött-ki: — „

„*Prussziai* Minister *Báró Hardenberg* & Ex. ja Nyilatkoztatása Lord *Harrowby*hez, *Berlinben* December 22. kén, 1805. ben.

„*Mylord!* Azon előre való válaszlá omhoz képest a' mellyet Excellentiádnak azon kérdése-

re adni Szerentsém vala, a' melly a' Britanus seregeknek a' Német Birodalom' Északi részében lehető bátorságos állapotjokat illette, sietek azon biztató nyilatkozatásokat Exc.ádnak elsibe terjeszteni, a' mellyekkel már mostanában örömmel szolgálhatok.

„Exc.ád előtt esmértes a' dolgok folyamatajának jeien való állapotja. Altal látja azt leg előbb is Exc.ád, hogy azon a' ponton, a' melyre a' környülállások a' Frantzia és Auszriai Császárok között az Außerlitzzi Szerentsélen ütközet után lettek, az Orosz nagy armádiának visszavonattalása után, és azon telyes bizontelankodásaink között, a' mellyek között *Napoleon* Császárnak Pruszszia eránt való czélozásaira nézve helyheztesdünk, nekünk elkerülhetetlenül leg nagyobb előre való vigyázásra van szükségünk. A' leg vitézebb sereg sem bizhatja magát mindenkor a' hadi Szerentsére, és valamint Pruszszianak úgy az *Egésznek* java van kétségen kívül felfüggesztve annak megakadályoztathatóságától, hogy ő (Pruszszia) ezen szempillantatban meg ne támadtasson, a' midőn a' hadakozásnak egész terhe reá esne, pedig a' midőn semmi intézetek az ellen nem tétetődhetnek; a' mely esetben ha a' Pruszsziai armádia Szerentsélen találna lenni, az utolsó sugára is elenyészne annak a' reménségnek, hogy az Europai száraz föld' függetlensége és bátorsága megtartathassék.

„A' Király mindenkor attól a' kívánságtól lelkefittetvén, hogy a' közönséges tsendesség által adó's a' mennyiben lehet mindeneket megelégitő lábra helyheztesdhetnék, szükségcsképpen igen ohajtottá, hogy az ő közbenjáróságát, a' melly Nov. 3-kán Potsdamban erősfittetett meg aláírás által,

Francia ország elfogadja. Egy beszélgetés alkalmatosságával, a' mellyet Gr. *Haugwitz* Nov. 28-kán tartott *Napoleonnal*, hajlandónak lenni mutatatta ezen Fejedelem magát a' közbenjárásnak elfogadására, a' következő ketiös feltétel alatt —

1) Izzor. Hogy az alkudozásnak ideje alatt semmi Britannus, Orosz, vagy Swéd seregek Hollandiának határain által ne mennyenek, hogy ott hadakozást kezdjenek; az Északi Német tartományokból magokat vizsgálva vonván.

2) Izzor. Hogy *Hameln* várának az e' eseg' könnyebb megszerzethetése végett egy kevésbé nagyobb terület szabattassék.

„A' Király nem gondolta, hogy elfogadhatta ezen fel tételeket azon a' környülállások között, a' mellyek között ezek tétetődtek: de a' mellyek már egészen megváltoztak, és a' mostani környülállásokra nézve nem csak elfogadtathatóknak lenni találja a' Király azokat, a' Napoleon Császár által meggértetett feltételek alatt (hogy t. i. addig míg az alkudozások tartanak az Északi Német tartományokra semmi sereget nem küld és Hannovera ellen semmi próbát nem teszen) hanem már most még kedvezőnek is itéli lenni Király ő F. ge azon ketiös feltételt, minthogy annak elfogadása által időt lehetne nyeri arra, hogy mindenk világosabb fontolás alá vetezőhessenek, 's minden esethez alkalmaztatott kézületek tétetődhessenek, akár kiüssön a' hadakozás, akár végső alkudozásokra vezéreljen a' dolgoknak ezen közbe tétetődött állapotok.

„Hogy leg. kisebb idő is el ne veszzen, el-

küldötte ő Kir. F.ge Gen. Major *Pfuht* a' Frantzia fő hadi szállásra, hogy hajtsa végre ezen intézetet; midőn egyszersmind Gróf *Haugwitz* eleibe is olyan útasítást adott ezen hónap (Decz.) 19-kén ő F.ge, hogy adja tudtára Frantzia országnak, hogy ha *Hannovera* a' Napoleon seregei által ismét elfoglaltatódna, azt úgy fogná nézve ő Prusz. F.ge, mint önnön maga ellen tétetendő ellenséges lépést.

„Mind ezekhez képpelt Mylord, nekem hatalmat adott a' Király hogy adhassam értésére Ex.ád-nak azt, hogy a' már előre tétetett nyilatkozatások szerént, abban az esetben, ha t. i. a' Britannus és Orosz seregek szerentsélenek találnának lenni, ő Kir. F.ge magára vállalja a' Britannus seregeknek bátorságokat a' Hannoverai vidékeken, 's teljes szabadságot enged nekik arra, hogy magokat, ha a' szükség találja kívánni, a' Pruszszus seregekhez és a' Pruszsziai tartományokba visszavonhassák, de csak a' következő módok szerént, a' mellyeket a' környülállások kívánnak, t. i:

1) Szor. Hogy a' Pruszszus seregeknek hátomegett állapodjanak meg, és ekkór a' közbejövendő alkudozásoknak ideje alatt minden a' féle lépésektől és mozdulásoktól tartóztassák meg magokat, a' mellyek Hollandiára nézve az ellenséget ingerelhétnék.

2) Szor. Hogy abban az esetben, ha t. i. a' Pruszsziai seregek a' Frantziák által megtámadtának, ő Kir. F.ge bizonyos lehessen a' felől, hogy magát a' Britannus seregek által lejéendő seggütetésre bizhatja, mind addig, míg ezen seregek Északi Német országon lenni fognak.

„Ö Prusz. F.ge egy jó számú sereget szállit-
 be Westphaliába, 's ennek felette minden egyéb
 eszközöket elő véitet a' bátorságra, és a' szükséges
 óltalomra nézve. A' Gen. Gróf *Tolstoi* vezérlé-
 se alatt lévő Orosz seregek már mind' az ö Kir.
 F.ge rendeléseitől függenek, minekutánna *Sándor*
 Császár teljes hatalmat adott ö Kir. F.gének ar-
 ra, hogy azokkal azt tehesse a' mit akár, valamint
 szintén azokkal is, a' mellyek a' Generál *Benning-*
sen vezérlése alatt Sléziában feküsznek.

„Mind ezekhez képest kérem Exc.ádat, irjon
 mennél előbb lehet a' Britannus seregek fő vezéré-
 hez Mylord *Cathcarthoz*, hogy haladék nélkül
 tegye meg a' szükséges intézeteket, nevezetesen
 pedig hogy jelenjen meg a' Király ö F.ge kívánsá-
 gára egy meghatározandó helyen személyesen, a'
 hol Gr. *Kalkreuthal* és *Tolstoi*val tartsanak ta-
 nátsot és egygyezzenek meg az eránt, hogy a' Bri-
 tannus, Orosz és Pruszszus seregeknek, a' mingyár
 elő adott intézetek szerént mitsoda tanyákra kell-
 jen szállaniok.

„Mint hogy a' *Swéd* seregek állapata a'
 Britennus és Orosz seregekkel ugyan azon kör-
 nyülállások közzé van helyeztetődve, igen ohaj-
 tásra méltó dolog, hogy ö *Swéd* F.ge is rá véte-
 tődhesse, arra, hogy magát ezen intézetekhez al-
 kalmaztassa. Azon esetben, ha a' *Swéd* Király
 meg egygyezne abban, hogy seregeinek vezérelte-
 téseket Gr. *Tolstoir*a bizza, ö Prusz. F.ge ezen
 seregek eránt is ugyan azon kezességvállalásra aján-
 laná magát az ö Északi Német országban való
 maradások alatt, a' mellyet a' Britannus seregek
 eránt vállalt. A' mi továbbá —

3)szor, *Hamelu* várának eleségét illeti, ezen tekintetben úgy lehet gondolkodni, hogy egy olyan kerületnek meghatározása, a' melyből a' várban lévő Fr. seregeknek eleséget kellene szerezniük, mind az ő Britanniai F.ége alattvalóira, mind pedig a' seregeknek egymással eshető ölszűzüközésekre nézve, igen alkalmatlan lenne. Erre nézve jobbnak látszik lenni az, hogy a' *Hamelu* Fr. seregeknek Hannovera szolgáltaffa-ki egy arra kineveztetendő személynek eszközzése által a' szükséges életet, a' kinek Gen. *Barbou* eleibe fogja adni, hogy napjára mit kíván; a' mellyet a' Hannoverai Ministerium néki kiszolgáltatván, *Barbou* is arra kötelezi magát, hogy tsendefélegben marad a' várban.

„Ezen intézetekkel küldi a' Király a' Testőrző sereg Oberflieutenántját 's a' Marschall *Möhlendorf* Adjutánsát *Krusemarkot* Hannoverába, a' ki valamint az ott lévő Ministeriumhoz úgy *Hamelabe* *Barbou* fő vezérhez is egy levelet viszen, hogy a' vezérlése alatt lévő őrző sereg életének kiszolgáltatattása eránt haladék nélkül megtétethessenek és vegre hajtatódhasanak a' rendlések.

„Ezek után mostanában nintsen egyéb hátra, hanem csak hogy még azokra a' dolgokra emlékeztessm Exc.ádat, a' mellyeknek szóval való közlésekhez volt szerentsém, kérvén, hogy egy állallyában olyan eszközöket vegyen elő, a' mellyeket az általom elő adatott intézeteknek végrehajtásokra leg hasznosabbaknak fog itélni. Kérem Exc.ádat, hogy terjessze a' Britannus seregek vezérje eleibe, hogy ő Prussizai Felsége tsak an-

nyiban vállal kezességet a' Britannus seregeknek bátorságban való maradhatások eránt, a' mennyiben azoknak fő vezérek ezen intézetekre rá állván, minden tölle függő eszközök által rajta legyen azoknak végrehajthatóságokon. Azon esetben azonban, ha t. i. a' Frantziák a' tsatát elkezdéek, szükségesképpen megkivántatik, hogy a' seregeknek vezéraltetések egy bizonyos főtől függjön, a' melly természet szerént a' rangjára nézve idősebb személyt illelné. Következésképpen Gróf *Kalkreuthnak* kellene fő vezérré rendeltetni, mind ezen tekintetben, mind pedig arra nézve is, hogy ő az ellenséghez leg közelebb lévén, leg jobban megítélhetné az eszközöket, a' mellyeket elő kellene venni, &c.

„*Hardenberg.*”

Ez az elő adás nyilvánosságossá teszi mostanában azon környülállásokat, a' mellyek között a' mult elzúdnó vége felé volt az Északi Német Birodalom' állapota.

A' Német Birodalom béli némely tudósítások szerént, most megint hamályosodni látszik ezen Birodalomnak Északi tartományai felett a' politikaiég (ha tsakugyan van ege a' politikának). *Hannoverának* a' Pruszszus seregek által lett elfoglaltatása sem látszik elegendő eszköznek lenni arra, hogy annak nyugodalmát ennyi hánykodásai után állandóvá tehesse. Ujj változásokra kellett ott ismét valamely még eddig tudva nem lévő környülállásoknak előfordulni. Hogy egyebet elő ne hordjunk, elég világos jele annak tsak az is, hogy a' Pruszszus Miniszterrel *Schulenburgal* egyetemben, a' ki közelébről *Hannoverából* Ber-

linbe vizsgálva hívatott, a' vélelvolt Pruszszus tisztviselők is mind vizsgálva tértek.

Az olyan Ujjságok ellenben, a' mellyek a' Fr. Birodalommal barátságos országokban irattatnak, más vélekedésben vannak: ezek egy általánosan és egy szájjal jövendőlik a' jó békelleget. Példának okáért az *Augsburgi* Ujjságból ezeket hozhatjuk világosításnak okáért elő.

Berlin Martz. 4 kén. *Kobeke* nevű Kurirunk Párisba küldtetett, a' Frantzia és Pruszszus Ország-lólszékek között készült Kötés helybehagyás által lett megerősítettetésének jelentésével: a' melynek er:je szerint az *Ansbachi* és *Neufchateli* Fejedelemség-kről, 's a' *Klevei* Hertzogégnak a' Rénus jobb partján fekvő részéről, a' *Weseli* várral egyetemben, Pruszszia lemond.

Berlin Martz. 6 dikán. Gróf *Schulenburg* tegnap, Marquis *Luchisini* pedig ma vizsgálva indulának, az első Hannoverába, a' másik pedig Párisba. *Pruszszia* közelébről polgári módon is el fogja Hannoverát foglalni. *Napoleon* Császár telyességgel nem akar az Angliai Ország-lólszékekkel békekészs alkudozásra lépni addig, míg ez Hannoveráról és *Osnabrück*ről előrealóképpen le nem mond.

*Maintz*ből Martz. 9-kén. Az itt kijövő Ujjságban ma ezt olvassuk: — „A' szárazon való békekészsnek megmaradását tsaknem kételkedés-kívüivalóalóvá teheti ez a' jelentés, hogy a' Frantzia seregek mostnában a' Német Birodalmat egészen elhagyván hazájokba vizsgálva jönnek. Annyi leg alább bizonyos, hogy a' Rénus bal partján minden féle készületek tétettnek az ő fogadtatásokra.

Norinberga várossának elfoglaltatása remé-
telenül esett Mártz. 7 kén a' Frantzia seregek ál-
tal, a' melyről így irnak: — „

„A' Frantzia ármadia' 97-ik regementje a'
G. Frere vezérlése alatt 6-ikban reggel felé *Norin-
bergába* bémenvén, a' katonaság a' polgároknak
házaikba szállított, a' melynek alkalmatosságá-
val ilyen Híradás intéztetett a' lakosokhoz: —

„Ő Exc.áját *Bernadotte* Fr. Császáral a'
szomszédos vidékeken fekvő Császári sereg' fő ve-
zérét, különös környúlállások indították arra, hogy
egy fegyveres csoportot városunkba bészállíttson;
de a' melynek alkalmatosságával bizonyossá tette
a' városnak nemes Magilstratusát, hogy ez a' törté-
nénet tsupán tsak katonai lépés és kentelenség lé-
vén, a' városnak semmi némű kárára szolgálni nem
fogna. Minthogy tehát ezen fegyveresek most reg-
gel ide bėjőnek, és a' lakosoknak házaikba szál-
lanak; tudokra adatja ezen történetet a' Magis-
tratus mindeneknek és meghív mindeneket, hogy
a' kozzajok rendeltetendő katonákat jó szívvel
fogadják és lássák, ellenben ők is bizonyosokká
tétetnek a' felől, hogy a' Komandírozó Generális
leg jobb katonai fenytéket fog tartatni nállok.
Norimbergában Mártzius 7-kén, 1806. —

„A' Tanátsból.

Frantzia Birodalom.

Párisból, Mártz. 6 kán. A' Megtartó Ta-
nátshoz ilyen Jelentést küldött *Napoleon*: — „

„Özenátorok! Jó indálatunknak, a' mellyel
Stephanie' (szül. *Boharnois*) Hertzegasszonyhoz,
a' mi igen kedves hites társunk unokaööttséhez vi-
seltetünk, bizonyosságát akarván mutatni, ötlet *Ká-*

roly Badeni örökös Hertzeggel öszíze mátkásítottuk; illendőnek itélvén egyszersmind azt is, hogy a' nevezett (már most) *Napoleon Stephanie* Hertzegaszfzonyt, leányunká fogadjuk (adoptáljuk). Ez az ujj szövetség, a' mely a' Badeni Választó Fejedelemshez viseltető sok elszendőktől fogva való barátságunknak következése, egyszersmind a' mi politikai intézeteinkel és úepeinknek javokkal is megegygyezőnek lenni tettett. A' mi Departamentomaink, a' mellyek a' Rénus bal partján fekszenek, gyönyörűséggel fogják szemlélni azon szövetséget, a' melly rájuk nézve ujj izdító okúl szolgálhat a' Választó Fejedelem' alattvalóival való kereskedésnek és jó szomszárdságnak virágoztatására. A' Badeni *Károly* Hertzeg' megkülömböztetett tulajdonságai és az a' különös hajlandóság, a' mellyet ő erántunk minden körülállások között kimutatott, a' mi leányunk' szerentséjének bizonyos zálogául szolgálnak. Mintegymár szokás szerént szemlélvén benneteket mindenből, a' mi minket illet, örömeft részefülni, nem akartuk tovább halasztani egy előttünk ilyen kedves szövetségnek előtökbe való terjesztését. Költ a' mi Thuilleriai palotánkban, Mártz. 4 kén, 1806-ban.

„*Napoleon.*”

A' Megtartó Tanács így válaszolt ezen jelentésre: — „*Császár!* Ezen tanács mindenkor mély megilletődéssel veszi a' Cs. K. F.ged hozzá viseltető bizodalmaának jelét. A' *Napoleon Stephanie* Hertzegaszfzony F.ged' leányáva való fogadtatása és a' Badeni *Károly* Hertzeggel való öszíze házasittatása, egy ujj emlékezet özlopa annak a' böltséffégnek és előrevalónézésnek, a'

mellyek a' F.ged' minden tselekedeteinek és gondolatainak esmértető jelek. Mintegy szokássá válván már bennünk a' Hérosok közzül a' leg elsőnek tselekedeteit, és a' politikai leg megrészebb látást, Felségedben tudálui, örömeit részesülünk a' leg jobb atyának érzékenységeiből és öröméből is. A' Tanács siet ajánlani F.gednek a' maga tisztelettel telyoz szerentsekivánását, egészzen meg lévén győzöttetve a' felől, hogy atyai országlásodnak ezen ujj munkája közönséges öröm' tárgya fog azon nevezetes víz mind két partjai' lakosainak lenni, a' mely Frantzia országotól ily sokáig elválasztotta Német országot: ennekutána ellenben ezeket a' F.ged kegyelmességéből egygyesíti. &c.

, Cambaceres, Előülő.

A' Törvényhozó Gyűlés' üléseit Mártz. 2 kán nyitotta-ki *Napoleon* Császár, a' melynek tanácskozó palotájában déltájban jelent meg fényes pompával. A' Császári thronus körül ültek a' Princzek, Miniszterek, a' polgári és katona rendbéli nagy tisztek, a' Császári Udvari fő tisztekkel egyetemben. A' Birodalom fő Kancellariusza Princz *Cambaceres* engedelmet kért ő Felségétől, hogy a' Gyűlésnek ujj tagjait, a' kik a' törvénytévői htet még se nem tették, bémutathassa. *Terasson* a' Gyűlés' úgy nevezett Kvestorja, egy ceremoniai Adjutáns által megintetvén, lement a' thronus mellől a' képviselők ülőhelyek elcibe, rendre megnevezte az előszóllítandó képviselőket. Ugyan ezeket a' Fő Kancellarius is megnevezte a' Császár előtt, azt is megmondván mindenikről hogy melyik mitsoda Departamentomból való legyen. Azután mind ezek rendre helyeikről ki jövéa a'

palota közepén egy garáditos padozatra felállottak, 's a' törvénytévői hitet letették. — Ezen ceremóniának végbemenetele után egy beszédet intézett a' Császár a' Gyűléshez, a' melyből mi mostanában csak a' következő kifejezéseket iktatjuk ide, mint a' mellyekből láthatni, hogy miként ítéljen *Napoleon* Császár a' *Trafalgári* tengeri ütközetről, az Anglusokkal lehető megbékélésről, 's több egyebekről: — „

„Egyéb eránt (úgy mond) az én Koronámat illető felséges Végzés, nem függ az idegen Udvároknak hajlandóságaitól és intézeteiktől. Az én népem mindenkor meg fogja ezen thronust oltalmazni a' gyűlölség és irigység ellen; nem fog ő előtte semmi áldozat igen nagyra tenni, a' mi a' haza' ilyen fő javának védelmére szükséges lesz. Meg kell vallanom hogy katonáim fellyül haladták reménségemet: hanem igen kedves dolog előttem, hogy azt is kinyilatkoztathatom, hogy népem is telyesített mindent, a' a' mivel tartozott. . . . Frantziák! nem tsalattattam-meg reménségemben. Inkább a' ti hozzám viseltető szeretetek, mint sem országotoknak nagysága és gazdagsága teszi ditsőfféget. . . . „A' szélvész miatt elveztek egy oktalanúl kezdett (a' *Trafalgári*) tsatázás után, néhány hajóink. Nem tudom elégé magasztalni magamban a' Spanyol Királynak ezen alkalmatossággal kimutatott nagy lelkűségét, és a' közönséges ügy eránt bizonyított buzgóságát.

„Én kívánom (ezek a' Császár' bérekeztető szavai) az Angliával való békefféget. Részemről soha nem fogom annak elkövetkezését hatrállat-

ni. Minden időben készen fogok lenni annak, az Amiens-i Alku' feltételei szerént való megkötésére, &c. &c.

A' Császárné is jelen volt ezen Gyűlésben, a' Császári thronus előtt egy magoss és igen pompás karos székben ülven. Jobb keze felől Murat és Lajos Hertzegnék, bal keze felől a' Bavariai ifiu Királyi Hertzeg, hátulról pedig egy kerületben az Udvari fő aszfzonyságok ülven.

Nagy Britannia.

Az az imádság, a' melyet a' boldogult Adm. *Nelson* a' Trafalgari ütközet kezdetében az ellen-séges hajós sereg előtt a' hajója fedelén állván elmondott, és a' mely emlékezetnek okáért (az ő tulajdon kézírásai között tartatik, kijötta' Londoni Ujjságokban, és így fordírtódhatik: — „Adjon a' mindeneket kormányozó Isten, a' kit én tisztelék, az én hazámnak Europa' böldegulására egy nagy és ditsőfféges győzedelmet! Ne engedje hogy valamely magános személynek roszsz maga viselete azt megmotskólja! A' Britannus hajós seregnék főbb megesmértető tulajdonsága, a' győzedelem után az emberiség legyen! Én a' magam életem nyujtását annak kezére bízom, a' ki által teremődtem. Ő adjon áldást az én hűséges szolgálataimnak és fáradozásaimnak, a' mellyeket a' hazáért tettem. Néki adom által a' magam ügyemet és azt az igaz ügyet, a' melynek védelmezése reám bizattatott. Amen! Amen! Amen! A' *Victoria* nevű hajón Oktober 21-kén 1805-ben, a' Frantzia és Spanyol egygyesült hajós seregeknek szemeik előtt, midöm már tsak 10 tengeri mérföldnyi távolságra voltak az Anglus hajós seregtől.“

A' Pitt temetése pompásságát meg lehetítélni a' következendőkből: Minthogy a' véghetetlen számú 's többire leg főbb méltóságú személyekből álló kíséző sereg gyalog ment, tehát az utakat ahhoz képeft készítették el előre; békintették leg apróbb porondal vagy fővennyel; két felől a' sort formáló katonaságon kívül gerendázat volt mindenütt készittatve, hogy a' sokaságnak tolyongása ne akadályoztassa a' halotti kísézőket. A' Yorki Hertzeg Feldmarichalli öltözetben, a' Cambridgei Hertzeg hasonióképpen egész formaruhában, és karjára gyászcs fátyolt kötve; a' Cumberlandi Hertzeg egész gyászban, voltak jelen.

A' Pitt emlékezetére egy. pénzt vertek, a' melynek egygyik lapján az ő képével egygyütt ez olvastatik: *Ez egy olyan ember volt, a' kinek elméssége minden dologra kiterjedett; mi nem fogunk hozzá hasonlót látni.* A' másik lapján Nagy Britannia egy alvó oroszlányon ülve siratja kedves Ministerének elvesztését. Alatt a' Pitt neve szemléltetvén, úgy van iatézve az ábrázolat, hogy Nagy Britannia Pittnek ezen utolsó szavait látszik utánna mondani: *óh én hazám!*

A' Neuyorkból Londonba érkezett. Északi Amerikai tudósítások szerént nagyon elevenülni kezdett az egyenetlenkedés tüze Anglia és Amerika között, a' melynek közelébről való éléztője, mint a' Kongresz béli leg. újabb tanátkozások mutatják, az, hogy az Anglus hajósok a' nagy tengernek küömbkülömb részeiben elől talált Amerikai hajókról sok hajós legényeket szerzettek, mint az Amerikaiak erőstik kit erőszakos készerítés kit ketségtelés által, magoknak. *Crowningshield*

nevű tag azt erőfitette a' Kongresszben, hogy tsak elztendő alatt 3000 Amérikai születésű hajós legények kénytelenítettek szolgálatot vállalni az Anglus hadi hajókon. *Elliot* nevű tag egy érzékeny beszédet intézett ezen tárgyra nézve a' Kongresszhez, a' melyben így buzdítja azt a' roszfinak meggátlására: — „Hajós legényeinknek azon szelekkel egyesült esdekléseik, a' mellyek azokat az Allantikum tengerről hozzák ide, füleinkben ekhóznak viszsa. Ne szenvedjük tovább, hogy az Oceanus' ksvély Királynéja, hazafi társainknak Könyhulatainkban mártza koronáját.“

E l e g y e s D o l g o k .

Lipszia Martz. 7-kén. A' Pruszszia által másnak engedtetett *Ansbachi, Neufchateli és Kli-viai* vidékek, 100 négyszeg mértföldekre és lakosaik' száma 370,000-re tétetik. A' Hannoverai vidékek ellenben, a' mellyeket Pruszszia azokért elfoglalt 750 négyszeg mértföldből állanak, és lakosaiknak számok valami 100 ezerrel haladja fellyül az egy milliót. Minémű változások követhetik még ezt Északi Német országon ezen alkalmatossággal, ez után fogja megmutatni az idő.

London, Febr. 28-kán. Az Anglus seregék a' jó reménség' fokát a' mult Jan. 8-kán megállván elfoglalták.

Nápoly, Febr. 25-kén. A' Fr. Császári Princz által kinyveztetett ujj Ministerek itt ezek: Fr. Statustanátsos *Miot*, Hadi Minister; Herceg *Bisagnano*, Financzminister; Komendátor *Pignatelli*, Tengeriminister; az eddig Genuában volt Fr. Követ *Salicetti*, Gen. Polizsiai Minister; végezetre Herceg *Cassano* Illentiztelet béli Minister. — *Palermából* bizonyos tudósítás érkezett tegnap

ide a' felől hogy a' Királyné ö F. ge és F. Fami-
liája, oda szerentsésen által érkeztek és kizál-
lottak.

Petersburgból, Febr. 20 kán. Katonaink és
hajós legényeink száma, a' kik ezen elzendőre
kül. ö szolgálatra határozattak, 450 ezer ember-
re tétetik, a' melyre nézve hathatósan munkába
vétetett az Orosz Birodalomnak mindeu részeiben
a' katonaszedés. A' Lithwaniában fekvő Orosz
seregek rendelést vettek, hogy ott állapotjanak-
meg. Kikötőhelyeinkben sok ujj hadi hajók épít-
tetnek.

Jegyzés.

Azon már általuk is néhányszor említettett
munkának, melynek Tzímírása ez: *Topographi-
sches Postlexicon aller Ortschaften der k. auch
k. k. Erbländer*, érdemes Szerzője és Kiadója, a'
Magyar Kurir mellé is egy Tudósítást tétetvén,
ajánlatja általunk is néhány elzendőktől fogva
való munkás fáradozásának gyümölsét. Mi an-
nyival is kelzettek vagyunk méltó kívánságának
telyesítésére, minthogy ez a' valóban nagy fárado-
sággal és költséggel készült, és minden Politikus
és Katona Hivataloknak, kereskedőknek és más kü-
lömbkülömbféle foglalatosságú, külömbkülömbféle
levelezést folytató személyeknek csak nem elke-
rülhetetlenül szükséges Könyv, a' Szerzőnek itél-
te szerént még nem eléggé esmértes Magyar és
Erdély országokon, a' melyet abbó hoz ki, hogy
éppen a' IV-dik résznek, a' mely Magyar és Er-
dély országokat foglalja magában, nem találhat-
tak még eddig annyi vevői, mint az előbbeni-
eknek.